

Notes breus

CARRETERES

Ens hem enterat que ha restat vacant la quefatura d'Obres públiques de Tarragona. El titular havent estat traslladat, caldrà en breu proveir la plaça. Per tal de no desviar l'atenció de qui ens llegeixi citem a dir que no és el nostre interès d'ocupar-nos ni dels tràmits que són necessaris per a la provisió del lloc, ni de la persona que amb prou mèrits per a ocupar-lo hagi en lo successiu d'exercir el càrrec.

Si fem referència a la vacant produïda a Obres públiques és per la importància que donem a l'oficina; és perquè entenem que és un lloc des del qual hom pot exercir una influència benèfica per a l'economia del país; és perquè l'orientació que dona la quefatura, es fa sentir en capdals serveis que afecten l'interès públic.

No fóra la primera vegada que faríem remarcar el valor que té en les nostres costums públiques el factor funcionari. Amb les mateixes disposicions, amb idèntics reglaments i àdhuc amb iguals consignacions, un cap d'Obres públiques, pot fer, en profit de les comarques que estiguin sota la seva cura, més o menys, del que hauria fet un seu antecessor. Una millora pública, serà més o menys impel·lida, segons sigui la calor que hi posi l'oficina que cuidi del seu endagament.

La locomoció dels dies d'ara ha fet de les carreteres un element primordial en la vida de relació dels pobles. La carretera és avui una cosa viva a l'entorn de la qual creixen ràpidament nous interessos que intervenen en la riquesa general del país. El rendiment serà segur o serà minso, segons l'atenció que hi posi la quefatura d'Obres públiques.

La carretera directa a Tarragona, ha adquirit en pocs anys una valor extraordinària. És el pas obligat per a donar sortida ràpida als productes que són la base de l'economia local. S'ha parlat molt de fer-hi un afermat definitiu per tal de convertir-la en una perllongació de la ciutat. L'oficina d'Obres públiques, podent contribuir en la seva realització, heus ací perquè donem caràcter d'actualitat a la provisió de la Quefatura.

XEIX

La qüestió del Banc de Reus

El balanç

V

En imposar el legislador l'obligació del balanç anyal a totes les empreses de responsabilitat limitada, ho feia pensant amb la necessitat de protegir els aportadors de capital a les esmentades empreses, privats, però, d'intervenció en el control de llurs negocis.

Es per això que el balanç hauria d'ésser un reflexe, el més exacte possible, de l'estat econòmic de l'empresa a què es refereix; més com que tota empresa bancària necessita tenir una confiança il·limitada dels seus acreedors, car del contrari s'exposa a sofrir tan forts entrebanes que en un moment donat podria trobar-se en el cas de no poder fer front als compromisos contractats i haver de paraitzar les seves operacions, es procura salvar l'obstacle del balanç falsejant-lo de la manera que veurem més endavant.

El perill que acabem d'esmentar és degut a què si el volum de milions dels accionistes que avalen una empresa bancària ascendeix a la suma x , el volum de milions que aquesta empresa mobilitza dels seus acreedors és sempre de xn , i com que gairebé sempre els crèdits prestats pel Banc són realitzables a terminis més llargs que els crèdits, que els seus creditors li han concedit, corre sempre el perill d'una crisi de confiança.

Heu's ací els motius dels obligats esplèndids superàvits dels balanços de tots els Bancs.

El falsejament d'un balanç s'explica quan es tracta de superar un obstacle passatger i amb possibilitats de superar-lo; però si aquest falsejament es fa crònic i no respon a altra finalitat que a allargar l'agonia d'una empresa en fallida, no hi sabem veure cap explicació ni justificació, sinó tot el contrari.

L'aguantar una ficció econòmica que per endavant se sap que vindrà un dia que serà insostenible, no pot reportar cap altre resultat que augmentar la proporció del seu *crac* en una progressió aritmètica, car el sosteniment de la seva ficció l'obliga a cercar l'ingrés de nous capitals de reposició per a suplir el capital propi que tots els dies se li menja els seus deutes.

Es, doncs, de censurar l'augmen-

tar l'àrea dels efectes d'una fallida, i molt més, encara, quan aquests efectes poden perturbar la canalització de fonts de riquesa.

Si s'analitza qualsevol dels balanços del Banc de Reus, es veurà que a l'actiu hi figura una partida que diu: préstecs amb garantia: x milions; Valors, x milions. Aquests préstecs són tots ells realitzables o bé en ells s'hi inclouen aquells crèdits els quals ja són incobrables?

En quan a la quantia dels valors, es compta el seu valor per llur cotització a Borsa, segons marca la llei d'ordenació bancària, però es poden passar a comptes personals.

Heu's ací dues partides del balanç de les quals depèn en bona part la quantitat de veritat que aquell conté.

Fóra interessant de saber fins a quin tant per cent responien a la realitat els balanços que el Banc de Reus presentava aquests darrers deu anys.

Durant aquest temps el Banc de Reus ha estès una xarxa de sucursals i agències per tota la comarca, les quals podrien complir una missió molt profitosa, si la casa central tingués una posició suficientment sanejada. Es per aquests motius, que al seu dia s'hauria d'analitzar aquesta tasca.

Es comprèn la necessitat de deslligar les responsabilitats dels dirigents de les empreses anònimes de llur capital privat, però davant la facilitat amb què pot burlar-se la imposició de presentar un balanç veritat, fóra necessari que en la futura legislació bancària, es prenguessin totes aquelles mesures pertinents per tal d'evitar la presentació de balanços mancats de fonament real.

Es una llàstima i molt dolorós per tothom, la situació a què ha esdevingut el Banc de Reus, car pel seu origen i per la seva estructuració és una institució que s'ajusta a les necessitats econòmiques de la nostra comarca, les quals difícilment podrien ésser ateses tan perfectament per cap altra empresa bancària.

Naturalment que aquesta no és la primera, ni molt menys, catàs-

trofe bancària, però com que és la que afecta més directament a l'economia nostra, tenim el deure d'analitzar-la amb tota minuciositat i aportar-hi cadascú tot quan pugui i sàpiga per tal de contribuir a superar l'actual malestar.

Es en aquest sentit que nosaltres ens hem decidit a escriure aquests articles, i és pensant en la riquesa de la nostra comarca que diem amb tota sinceritat que creiem que la suspensió de pagaments no s'hauria presentat, si al seu degut temps s'hagués adoptat una actitud adequada, no deixant-se enlluernar amb la intervenció en grans negocis d'envergadura i d'alta especulació desproporcionats a la quantia del capital disponible; i s'haguessin limitat a treballar el seu camp propi, com és fomentar i regularitzar la riquesa i les empreses incloses dins la nostra comarca.

Aquest oblit ha portat l'actual perturbació, la qual, però, podrà ésser reduïda als seus mínims efectes i fàcilment superada si tothom i cadascú sap ocupar el lloc que li correspon.

J. S. N.

Punts de vista

Segons veiem en les ressenyes de l'última sessió de l'Ajuntament, el regidor senyor Caixers que hi tingué una profusa intervenció, alludí a un amic nostre per si en un míting digué, en plena campanya electoral per regidors, que el projecte de Patronat de la Beneficència Municipal, obra d'aquell darrer alcalde de la monarquia, era una mena de retrogradar a la cèlebre sopa dels convents com a mitjà d'assistència social.

En efecte, el senyor Caixers es proposava fondre en un Patronat, no ja els serveis benèfics municipals, sinó els privats, els de les Associacions religioses, el qual era, a juí nostre, entregar de fet, als elements confessionals, els serveis de Beneficència.

Aquest era el nostre punt de vista, i els motius d'alarma de la nostra consciència liberal.

S'HA DE DESARMAR EL
SOMETENT DE LA DICTA-
DURA, PERQUE ES UN PE-
RILL PER LA REPUBLICA.